

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

УКОР

chitanka.info

На Йордан Милев

*Винаги живеех мълчаливо,
свит от лакътя на шумен ден,
дето даже облакът излива
гръмките си укори над мен.*

*И мъже в безименната проза
(без да се познаваме дори!)
укорявах, че бил съм този,
който трябва да благодари.*

*За какво? Не бях им искал
нито вяра, нито пък имот
и не бях им длъжен с риска
на единствения мой живот!*

*Ровеха в душата ми небрежно
с рентгенови синкави очи
да се стапя пламъчето нежно
и от мъка да се помрачи.*

*И се лутах в неуютни ноци,
но и там към висшата им чест
чакаха да пратя с бърза поща
благодарствения си адрес.*

*Носех в утрините доверчиво
синьото небе на две слънца
и животът ми горя горчиво
между каменните им лица.*

*И болях, но късах независим
примките на техните лъжи.
На такива и светеца хрисим
непременно грях ще им дължи.*

*Страх ме е, че няма да залезе
тяхната безукорност с деня.
Знаеш ли, че с укора си тези
в други търсят своята вина?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.